

"L'estètica, còmplice o condemnadora de la religió?"

Dv, 18/05/2012 per Catalunya Religió

(David Casals/CR) L'art pot servir a la persona per transcendir? O al contrari, és una manifestació que ha de servir per condemnar el fet religiós? O és una alternativa? Aquestes són algunes de les preguntes que es van abordar en el [segon diàleg del cicle 'Atri dels Gentils'](#) que s'ha celebrat aquest divendres al matí en el Paraninf de la Universitat de Barcelona.

"L'estètica és còmplice o condemnadora de la religió?", es va preguntar el vicepresident de la Fundació Joan Maragall i catedràtic de la UAB Pere Lluís Font, tot recordant que el pare del psicoanàlisme Freud va postular l'art com a "sustitut" del fet religiós, quelcom que condemnava.

El cardenal i professor d'història de l'art Alessandro Zuccari va recórrer al pintor Caravaggio per intentar respondre algunes d'aquestes qüestions. Després de recordar que segons interpretacions més modernes que s'han fet s'ha interpretat aquest pintor com a un llibertí, Zuccari va destacar que si es llegeix l'obra d'aquest pintor a partir del context de l'època, hom s'adona dels valors "de l'humanisme cristià" que desprenen els seus quadres.

El catedràtic d'estètica Xavier Rubert de Ventós va posar de manifest que avui dia, pot ser més complicat que en el passat que les imatges i la bellesa ens convidin a transcendir.

La raó: hi ha una "beautificació", hi ha més imatges belles que mai, utilitzades per la publicitat i els mitjans de comunicació, amb la qual cosa, malgrat que hi hagi més bellesa que altres temps, és més complicat trobar imatges belles que ens ajudin a transcendir, a anar més enllà. "La realitat s'ha fet molt artística en el pitjor dels sentits", ha subratllat.

Segons Francesc Torralba, l'art, com a manera de percebre i explicar la realitat,

traspua també fet religiós. "Es veu diferent el món des dels ulls de la fe" i això es reflexa també en les manifestacions artístiques, ha assegurat.

En qualsevol cas, el que queda clar segons Torralba és que "el que ens distingeix els éssers humans no és el que creiem, sinó com creiem allò que diem que creiem".

En l'acte, on hi ha hagut espai per dialogar amb el públic, hi havia principalment professors universitaris i entre els assistents, l'exrector de la Universitat de Barcelona, Josep Maria Bricall.

"No creients"?

En el diàleg, el cardenal Ravasi i Francesc Torralba van recuperar una de les idees expresades en [la sessió de dijous](#) per Rafael Argulloll, sobre el monopoli per part dels cristians de la paraula "creient". Ravasi ha admés la dificultat que s'han trobat per definir les persones no catòliques que participen en el diàleg de l'Atri dels Gentils i que termes com ateu, agnòstics o no creient no acaben de satisfer a tothom.

Ravasi ha comentat el concepte "humanista laic" i "humanista cristià" com una terminologia possible que té més bona acollida en el món anglosaxó.

L'acte l'ha clausurat el rector de la UB, Dídac Ramírez, presentant la universitat com un espai idoni per aquest debat, i ha defensat que "el coneixement dels àtoms no ens ha d'allunyar de la religiositat".